

[Statsministeren.]

fornemmelse at man mere og mere er det fra de to konservative partier ovre i den anden side af salen — at beskytte en bestemt kreds af borgere, og derigennem kommer man ind på problemstillingen: borgeren over for staten.

Vi prøver inden for regeringen, måske ikke altid med de bedste resultater, men vi prøver dog at sørge for, at det, der går igennem staten, også kommer ud til gavn for alle borgerne.

Udenrigsministeren (*Krag*): Det har været mig magtpåliggende ved først givne lejlighed efter min deltagelse i De Forenede Nationers generalforsamling her i tinget at give en redegørelse for mine indtryk af, hvad der er sket under den hidtil forløbne del af denne i formel henseende ordinære generalforsamling, men i alle andre henseender ganske ekstraordinære generalforsamling.

Jeg er glad for, at jeg får lejlighed til at aflægge denne beretning nu i dag. Jeg er lige kommet hjem fra FN i morges, og beretningen kan altså vanskeligt være friskere.

De Forenede Nationers 15. generalforsamling var på forhånd imødeset med betydelig spænding og måske også med nogen forventning. Denne generalforsamling faldt på et tidspunkt, hvor forholdet imellem øst og vest var nede på et lavpunkt efter det sammenbrudte topmøde i Paris i maj med de efterfølgende begivenheder, herunder afbrydelsen af nedrustningsforhandlingerne i Genève.

Hertil kom, at den 15. generalforsamling i De Forenede Nationer fik sin ganske særlige karakter derved, at en lang række statschefer og regeringschefer havde givet møde. Det gjorde, at denne FN-samling blev enestående i De Forenede Nationers historie og vel også på en måde en enestående begivenhed i den nyere tids historie. Jeg vil tro, man skal helt tilbage til Versailleskonferencen eller til Wienerkongressen for at finde en lignende repræsentativ

forsamling af de ledende magters ledende statsmænd.

Deltagelsen af disse mange fremtrædende personligheder i verdenspolitikken i debatten bidrog næppe meget til nogen afspænding. Tværtimod oplevede man, at De Forenede Nationers generaldebat fik en yderst dramatisk karakter og blev isprængt episoder, der havde en høj dramatisk karakter, og som ikke bidrog til at forhøje FN's anseelse som parlamentarisk organ.

Jeg tror dog ikke, man skal vurdere FN-samlingens forløb udelukkende ud fra denne ydre, mere eller mindre bevidst iscenesatte dramatik. Jeg tror, man skal være klar over, at der samtidig med de stormfulde møder har fundet mindre stormfulde, men mere nyttige drøftelser sted bag kulisserne, og jeg tænker især på de samtaler, ministerpræsident Khrustjev og den britiske premierminister, Macmillan, har haft. De to statsministre har haft en forskellig fortolkning af deres samtaler, men gennem de rapporter, der er kommet frem, får man dog indtryk af, at meget peger hen i retning af et forsøg på et nyt topmøde engang til foråret. Når man vælger foråret, har det vel mange grunde, men bl. a. den, at en ny amerikansk præsident vil være valgt og vil være i funktion.

Et andet karakteristisk træk ved den forløbne samling i De Forenede Nationer var de mange nye medlemmer. Der blev indvalgt i alt 17 lande, hvoraf de 16 var afrikanske og 1 europæisk, nemlig Cypren. Medlemstallet i De Forenede Nationer er dermed steget til 99, og det vil sige, at der nu er omtrent dobbelt så mange medlemmer i De Forenede Nationer, som da verdensorganisationen i sin tid blev oprettet. Alleerede dette er jo en ganske betydelig stigning, men jeg tror nok, man skal gøre sig klart, at antallet af De Forenede Nationers medlemmer ikke har kulmineret endnu. Jeg tør ikke give noget sikkert overslag over, hvor mange medlemmer De Forenede Nationer efterhånden vil få, men jeg har hørt indsigtfulde personer anslå, at man måske